

Ku dorosłości

CZ. 2 KOMUNIKACJA

SCENARIUSZ ZAJĘĆ
DLA MŁODZIEŻY

SCENARIUSZ 2

TEMAT: KOMUNIKACJA

CELE

- Identyfikacja barier komunikacyjnych
- Zdobywanie i usystematyzowanie wiedzy na temat komunikacji

POTRZEBNE MATERIAŁY

- papier flipchartowy

CZAS

- 90 minut

TEMAT: KOMUNIKACJA

ĆWICZENIE 1. POROZMAWIAJMY.

Prowadzący dobierają uczestników w pary. Informują, że mają za zadanie porozmawiać na określony temat. Prowadzący proponują temat rozmowy, bo czasami młodzieży trudno rozpocząć rozmowę, warto wybrać neutralny wątek. Tematem rozmowy mogą być niezapomniane, wymarzone wakacje; miejsce do którego chcą pojechać itp. Ważne, by temat rozmowy nie był trudny, wywołujący przykre uczucia. Pierwsze dwie minuty rozmowa prowadzona jest bez kontaktu wzrokowego, kolejne dwie minuty rozmowa toczy się bez możliwości gestykulacji, następnie rozmawiający siedzą tyłem do siebie. Ostatnia sekwencja jest naturalną rozmową podczas, której wszyscy kończą rozmowę na zadany temat. Następnie na forum grupy następuje omówienie pracy.

Pytania, które warto zadać:

- W której sytuacji najlepiej się rozmawiało?
- Co było łatwe, co trudne?
- Czy pojawiły się jakieś uczucia, myśli podczas poszczególnych etapów rozmowy?

ĆWICZENIE 2. PLOTKA.

Prowadzący dzieli grupę na dwa zespoły. Informują grupy, że ich zadaniem będzie odgadnięcie za pomocą wyłącznie gestów pewnej wymyślonej przez grupę czynności. Jedna grupa wychodzi na zewnątrz. Grupa, która została w sali wymyśla krótką scenkę, którą może zaprezentować jedna osoba (np. robienie kanapki, przewijanie dziecka, pieczenie tortu). Osoba prowadząca zaprasza pierwszą osobę zza drzwi. Przedstawiciel grupy, która została w sali prezentuje wymyśloną scenkę. Przypominamy, że nie wolno mówić co robimy, ani komentować wykonywanych czynności (pantomima).

TEMAT: KOMUNIKACJA

Osoba będąca członkiem grupy, która pozostała za drzwiami tylko obserwuje i zapamiętuje co widzi. Następnie zapraszamy kolejną osobę ze swojej grupy pozostającą za drzwiami. Przy pomocy gestów przedstawia to co widziała. Osoba nr 2 obserwuje co pokazuje osoba nr 1. Zapamiętuje i przekazuje kolejnej osobie. Wszystko odbywa się bez słów. Następnie osoba prowadząca pyta osoby co pokazywały - w odwrotnej kolejności niż pokazywali (zaczynając od ostatniej osoby, która weszła do sali, kończąc na pierwszej, która pokazywała). Jeśli wystarczy czasu można zamienić grupy i powtórzyć ćwiczenie. Następnie, prowadzący pytają o to, jak można nazwać to ćwiczenie. Analizują z grupą przyczyny, z powodu których przekaz uległ zniekształceniu.

Pytania, które można zadać:

- Dlaczego nie udało się dokładnie przekazać informacji od pierwszej do ostatniej osoby?
- Czy w życiu podczas rozmowy dochodzi do podobnych zniekształceń? Dlaczego się tak dzieje? Czy uczestnicy potrafią podać przykłady z własnego życia?
- Jak można przeciwdziałać takim zniekształceniom?

ĆWICZENIE 3. BARIERY KOMUNIKACYJNE.

Prowadzący zapraszają uczestników do sporządzenia listy barier komunikacyjnych. Każdy dostaje 2 samoprzylepne karteczki. Na jednej kartce wpisuje jedną zidentyfikowaną barierę/ trudność. Wszyscy przyklejają swoje propozycje na dużej kartce. Następnie prowadzący odczytuje propozycje. Prowadzący wybiera te, które najczęściej się powtarzały. Dzieli grupę na tyle zespołów ile wybrał barier komunikacyjnych (ilość grup zależy od ilości uczestników). Każdy zespół szuka pomysłów jak można zapobiec określonej barierze komunikacyjnej. Pomysły omawiane są na forum grupy.

SCENARIUSZ 2

TEMAT: KOMUNIKACJA

PODSUMOWANIE

Rundka kończąca:

Co jest moją mocną stroną w komunikacji z innymi ?

Gdy ktoś ma trudność z odpowiedzią prowadzący pomaga, odwołuje się do grupy.

